

»Bojiš se trona?! — Ti ječš? . . .
O vreden, da na njem sediš!«

Priklanja drugi se, velí:
»Naš kralj Matija naj živi!«

»Brez krone kralja nočemo; —
Mi krónati te hočemo!«

»Na tronu svetlem že sediš,
A zdaj še krono tó dobiš.«

»O rači jo, prejasni knez,
Iz mojih rok vzprejeti dnes!«

»Žari se ko zlató ti vsà —
Saj v živem — ógnji je bilà . . .«

»Trepéčš?! . . . Dósti si krepák,
Za krono rojen si junák!«

Priklanja tretji se, velí:
»Naš kralj Matija naj živi!

»O kak te diči krone kràs!
Kraljev pod njoj je tvoj obráz!

»O kralj slovénski, kmetov voj,
Na stolu zlatem pred menój!«

»Od méne vsprejmi pa v rokó
Ognjeno-svetlo žezlo tó!«

»Krepkó je drži! . . . Ž njim vojúj,
Podložnikom zapovedúj!« —

In vsi zvonóvi zapojó
In bóbnarji zabóbnajo:

»Matija Gubec — živel kralj!
Razlegaj se do daljnih dalj!«

Na tronu Gubec kralj sedi,
Z mrtvaškim glasom govori:

»Kot kralj dnès prvič gledam vas,
Vi zadnjič slišite moj glas.«

»Ves národ kronan si z menój,
S kraljevoj venčan zdaj častjój.«

»O naš veliki petek sam! . . .
Kdáj vzkršne stara pravda nam?«

»Za njó duh moj vas sprémľaj v brán,
In — pómnite denáshji dáu!«

Gorázd.

Pesence.

Ugasni mi tu notri,
O Bog, žaréči plamen,
Namesto mehkega srcá
Daj v prsi mi trd kamen.

O zdrava, ljuba deva!
Vse sreče ti želím,
A jaz med hrum in vihro
Osamljen se potím.

O ne toláži me, brátec,
Če žalosti me teró,
Ostávi mirno mé sámega
Z nesrečo in boljó!

1.

Da svet mi kdàj osrécí,
Močij ima premalo,
No, oh, čemu li večno bi
Zamán grenkó plakalo?

2.

Hrumú in vihre trdi
Mi duh se ne bojí,
A srce, mēhko srce
Mi joče in trpí.

3.

Naceli se nam rana,
Polagoma nam zdraví,
A če se zadéneš je količko,
Na nóvo zakrvaví.

Jos. Kržišnik.

